

Labradorka Abby dokáže zázraky. V domovech důchodců vrací chuť žít

19. září 2015 • 05:30

Někteří klienti Domova pro seniory v Bechyni již nejsou schopni se sami ani najíst. Když však přijde na návštěvu vlídná labradorka Abby, dějí se zázraky. Při hlazení její srsti se svrašťelé ruce opět zlehka pohybují. Psi v domovech důchodců jsou impulzem do života, říká koordinátorka canisterapie Lenka Králová.

Labradorka Abby dochází do bechyňského domova pro seniory jednou týdně. Donedávna chodila společně se svým kamarádem, labradorem Garpem z canistrapeutického sdružení Hafík o. s. „Garp už nyní bydlí daleko, ale naši klienti na něj nezapomněli,“ říká Lenka Králová, která má koordinaci psích návštěv na starosti. „Nikdy ho nezapomenou pozdravovat a ptají se, jak se má.“

Canisterapeutičtí psi jsou speciálně vycvičeni, jde o klidné povahy, jsou milí a obětaví. Radost z návštěv a zejména přivítání jsou podle Lenky Králové vždy dojemné. „Už jsem se tě nemohla dočkat. Pojď ke mně, ty moje malá,“ volají na fenku někteří klienti, přestože Abby není žádný drobeček.

Canisterapie není jen o mazlení a hlazení. Na pořadu je vždy i akčnější část, aportování, příkazy či venčení.

Autor: archiv DD Bechyně

Namísto granulí uplácejí Abby šunkou

Canisterapie není jen o hlazení a mazlení. „**Pes klientům dává pac, hledá schované hračky, reaguje na povely a zašteká na povel, samozřejmě umí aportovat, sedat, lehat,**“ říká Lenka Králová.

Za poslušnost pak dostanou od klienta odměnu, kterou má ovšem připravenou koordinátorka. „Kdybych v tomhle nechala klientům volnou ruku, tak se Abby za chvíli kvůli pamlskům ani nehne,“ vysvětluje. Mnozí to přesto stále zkoušejí a **namísto připravených granulí vytahují kousky šunky od snídaně.** Slýchat „**Pojď sem, ty malá chudinko, já pro tebe mám něco lepšího,**“ je podle ní naprosto běžné.

Zázraky dokáží čtyřnozí kamarádi i u klientů, kteří již mnoho nehovoří, nebo se téměř nepohybují. „Při psích návštěvách na psy mluví, snaží se dávat povely a následně chválí. A ti, kteří se již špatně pohybují, se najednou snaží na psího přítele dosáhnout, pohladit si ho,“ dodává Lenka Králová s tím, že i ti, kteří se již ani nejsou schopni ani sami najíst, při hlazení náhle zlehka otevírají své dlaně.

Výjimkou nejsou ani kočky, morčata či papoušci

Slova koordinátorky potvrzuje **Jiří Horecký, prezident Asociace poskytovatelů sociálních služeb České republiky.** „Canisterapie (tedy terapeutická práce se psy), probíhá dnes již ve většině (nejen) domovů pro seniory. Těžko byste hledali zařízení, kam canisterapeutičtí psi nechodí. **Pes není, až na výjimky, v majetku např. domova pro seniory, ale přichází do zařízení v pravidelných časech společně s terapeutem,**“ říká.

Klienti domovů si na psy rychle zvyknou a často se i rozpomenou na vlastního čtyřnohého mazlíčka. „**Již řadu let je prokázán pozitivní vliv zvířat na fyzický i psychický stav seniorů, kteří se na návštěvu čtyřnohých kamarádů vždy velmi těší.** Kromě psů se v domovech pracuje běžně i s kočkami, morčaty, králíky nebo i papoušky,“ dodává.